

[Niels Jørgen Nielsen.]

afvise ca. 40 pct. af de kvalificerede ansøgere. Prognoserne, man stillede op i 1960, holder for så vidt udmærket og passer med det antal studerende, der findes i dag, men det skyldes altså denne adgangsbegrænsning. Jeg vil ikke med disse bemærkninger sige, at en udbygning, der gav mulighed for at optage alle kvalificerede ansøgere, ville være rigtig; det ville formodentlig give en større produktion af kandidater, end der er behov for, og det formålstjenlige i en sådan udvikling, det kan der jo sættes et spørgsmålstegn ved. Men det er jo et problem, som også gælder for andre læreanstalter og universiteter, og som det formodentlig bliver nødvendigt at tage op til en fordomsfridrøftelse inden for en overskuelig tid.

Jeg vil gerne slutte disse bemærkninger med at fremhæve, at uanset hvor megen usikkerhed der kan være om dansk landbrugs fremtid, så vil selve forudsætningen for et effektivt og konkurrencedygtigt erhverv være en forskning og en uddannelse, der til enhver tid er på højde med det fremmestgørende inden for området. Når dansk landbrug igennem lange tider var i stand til at placere sig i en international førerstilling, så tilkommer der veterinær- og landbohøjskolen på Frederiksberg en betydelig del af æren herfor. Men hertil må føjes, at når vi må erkende, at vi gennem de sidste 25 år har fået større og større vanskeligheder med at holde vor position på dette område, så er der grund til at rette ekstra opmærksomhed mod forskning og uddannelse, og denne fortsatte forskning og uddannelse vil kræve nye investeringer, om end ikke i det omfang, som 1961-loven opererer med. Men jeg håber, at det høje ting vil vise forståelse for disse berettigede krav, når det bliver aktuelt, for at også denne læreanstalt kan honorere tidens krav.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det kan ikke komme bag på nogen, at denne debats to første ordførere, hr. Niels Ravn og hr. Chr. Thomsen, holdt kraftige taler, og at der næsten i undertonen hos dem begge lå, at de egentlig ville ønske, at der eksisterede en metode, hvorefter man kunne holde mund med tilbagevirkende kraft. For det, disse to ordførere egentlig ville, var at holde tale med tilbagevirkende kraft, altså i dag holde de

taler, som de gerne ville have holdt i 1961, men disse muligheder eksisterer jo ikke. Havde man dengang kunnet se længere frem, eller havde man dengang haft et andet standpunkt, så havde man nok været mere i overensstemmelse med den udvikling, vi er inde i, og skulle vi have fulgt denne udvikling, måtte såvel uddannelsesinstitutionen den kgl. veterinær- og landbohøjskole som de til denne institution knyttede videnskabelige virksomheder være flyttet betydelig længere mod vest end det, der var planlagt i begyndelsen af 1960'erne med etableringen af en landbohøjskole på Fyn. Nu blev det ikke til noget, hverken med at flytte langt nok mod vest eller med at få etableret en landbohøjskole på Fyn.

Det lovforslag, vi nu står over for, indebærer selvfølgelig visse økonomiske konsekvenser, og jeg skal da gerne erkende, at det også for mig har virket ret voldsomt, at man på et tidligere tidspunkt i dette årti talte om et udgiftsbudget på en 60 mill. kr. for udbygning af landbohøjskolen på Frederiksberg. Nu erkendes det senere, at både hvad angår kvadratmeterprisen og i øvrigt de ændrede krav til indretning og tekniske muligheder, var disse 60 mill. kr. for lavt sat. Nu står vi altså over for et ajourført budget, et budget på 135 mill. kr. til byggeriet og et budget på 25 mill. kr. til undervisningsmateriel og videnskabeligt apparatur. Jeg tror også, at vi her skal gøre den lille bemærkning, at disse ændrede budgetbeløb på 135 mill. kr. og 25 mill. kr. har finansudvalget fulgt meget nøje og drøftet meget intenst, og jeg tror også, at med den baggrund, det har haft, en baggrund, som i åremål går relativt langt tilbage, vil finansudvalget med den største opmærksomhed følge det, der videre sker. Jeg tror i øvrigt at kunne føje til, at det beløb, som man nu er nået til, ikke vil blive overskredet.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget, den del, som går ud på at opgive planerne om bygning af en landbohøjskole ved Odense, må vi vel erkende, at de midler, der var tænkt investeret dér, ser man i dag anvendt bedre på en anden måde, og derfor ophæver man denne bemyndigelse.

Men når disse to ting om lovforslaget er sagt, vil jeg gerne i lighed i øvrigt med hr. Niels Jørgen Nielsen sige lidt om de ting, som ligger et lidt længere åremål fremme.